

บทคัดย่อ

ชาวพม่าเชื่อถือในเรื่องโชคกลาง สังกศได้จากการให้ความสำคัญกับดวงชะตาเกิด เขาต้องไม่ลืมว่าเขาเกิดวันอะไร เพราะจะเป็นเหตุให้ไม่ทราบว่าจะไปไหว้พระที่มูมโดบนระเบียงเจดีย์ เขาไม่สามารถจะเลือกคู่ครอง เพื่อนที่ดี หรือหุ้นส่วนทำธุรกิจได้ ยิ่งกว่านั้นเขาจะไม่ทราบเลยว่า จะตัดผมหรือสระผมวันใด การทำบุญและบริจาคทาน ไม่ว่าจะเงินทองหรือสิ่งของก็ตาม ถือว่า ได้ผลไม่เฉพาะปัจจุบันเท่านั้นยังหวังไปถึงชาติหน้าด้วย ส่วนการนับถือผีบางเทวดาหรือนั้ทนั้น ชาวพม่าทำได้กลมกลืนกับศาสนาพุทธ โดยให้ผีบางเทวดาเหล่านั้นเป็นสาวกของพระพุทธเจ้าเสีย

ชาวพม่าในเมืองลคความนิยมการกินหมากและสูบยาสูบไปแล้ว แต่ในชนบท เจ้าบ้าน จะต้องรับแขกผู้มาเยือนด้วยหมาก ยา และเมี่ยงเสมอพร้อมน้ำชาเขียวร้อน ๆ คืมแก้มกับน้ำตาลปีก การโพกผ้าหรือกองบอง ซึ่งถือเป็นศิลปะที่บ่งบอกบุคลิกเฉพาะตัวแต่เดิมขาดหายไป แต่ยังคงมีใช้ เป็นแบบสำเร็จรูปคล้ายกับการสวมหมวก โดยอ้างว่าเพื่อความสะดวก ภาษาพม่านั้นเป็นภาษาที่ ยากภาษาหนึ่งสำหรับชาวต่างชาติ รวมทั้งการใช้สรรพนามก็มีความสลับซับซ้อนไม่น้อย

สำหรับพืช ผัก ผลไม้ของพม่านั้น คล้ายคลึงกับบรรดาประเทศในเขตร้อนทั้งหลาย เช่น ต้นมะขาม ขนุน ถั่วฝักยาว มะพร้าว ตาลโตนด ใฝ่ กระเจี๊ยบ และเห็ด เป็นต้น ชาวพม่ารับประทานข้าว เป็นหลัก การรับประทานมีกับข้าวเป็นแกงเผ็ด แกงจืด น้ำพริก และเครื่องจิ้มกับผักสด ผักดัม เป็นต้น นิยมรับประทานข้าวเหนียวเป็นของหวานรูปแบบต่างๆ พมามีถั่วหลากหลายชนิดรับประทาน สิ่งที่ขาดเสียมิได้คือองา และน้ำมันงา

สมัยก่อนสตรีพม่าเป็นแม่บ้าน ไม่ออกไปทำงานนอกบ้าน แต่ดูแลจัดการงานภายในบ้าน ทั้งหมดทำให้มีฐานะสำคัญถึงแม้จะไม่ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา ต่อมาภายหลังจึงได้รับการ ศึกษาสูงขึ้น ช่วงสงครามโลกครั้งที่สองสตรีพม่ามีบทบาทมากขึ้นจนเป็นที่ยอมรับของบุรุษ ปัจจุบันสตรีพม่าประกอบอาชีพทำงานนอกบ้านทัดเทียมกับบุรุษเพศ และมีเสรีภาพอย่างกว้างขวาง

พมามีศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของตน เป็นการผสมผสานกันระหว่าง การร้อง การรำยรำ และดนตรี เนื้อหาการแสดงส่วนมากอิงเนื้อเรื่องในพระไตรปิฎกและพุทธศาสนา การแสดงนั้นนอกจากจะให้ความบันเทิงแล้วยังแฝงคติสอนใจไว้ด้วย ลักษณะภูมิประเทศและการ คมนาคมไม่สะดวกในชนบท เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้การแสดงการเล่นพื้นบ้านของพม่า ใช้ เวลาการแสดงตลอดคืนตั้งแต่หัวค่ำกระทั่งรุ่งเช้า มีบางคนเคยคิดพยายามให้ลดทอนเวลาการแสดง ลงแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ

เทศกาลต่าง ๆ ในพม่ามีหมุนเวียนกันไปเกือบตลอดปี อาจเบาบางลงในช่วงเทศกาล เข้าพรรษาหรือฤดูมรสุม ซึ่งไม่สะดวกในเรื่องดินฟ้าอากาศและประชาชนต้องทำนาทำไร่ เทศกาล สำคัญ อาทิ เทศกาลแต่งงานหรือขึ้นปีใหม่ในเดือนเมษายน การเล่นสาดน้ำ การบวชสามเณร

เทศกาลเข้าพรรษา การทอดผ้ากัณฑ์ และการกวนพระมนาย ในเทศกาลเก็บเกี่ยวพืชผล เป็นต้น
ในเทศกาลต่าง ๆ เหล่านี้ ประชาชนได้ร่วมทำบุญ รื่นเริงสนุกสนานกันอย่างเต็มที่

ชาวพม่านิยมทำบุญตักบาตร บริจาคทาน บำรุงพุทธศาสนา เขาเชื่อในเรื่องกรรม และการ
เวียนว่ายตายเกิด ยังคงเคารพนับถือบิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ และครูอาจารย์อย่างเหนียวแน่น
เป้าหมายสูงสุดของชีวิต คือ นิพพาน

มรดกที่ชาวพม่าภาคภูมิใจยิ่งคือพุททาม เขาพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะรักษามรดก
ทางวัฒนธรรมอันมีค่านี้ไว้

ABSTRACT

The Burmese people firmly believe in their fates telling by the horoscope. A day of the week on which he was born must not be forgotten, for it is very important. If one does not know the day on which he was born, he will not know which point of the compass on the pagoda platform to go to for prayer. He will not be able to choose his spouse, a good friend, or a business partner. More over, he will not even know on which day to have a haircut or to shampoo his hair. Making the meritorious deeds and giving donations in cash or in kinds, he does not hope for the rewards just in his present life, but the future life as well. The Burmese people believe in nats and celestials without any conflicts with their faith in the Buddha's teachings, for they made those nats and celestials the deciples of the Buddha.

The Burmese people, living in cities, are inclined to the habits of betel chewing and smoking cheroots, but in the rural areas, they always welcome their visitors with betel box, tobacco, pickled tea and the hot green tea and jaggery sweets. Gaungbouns or turbans, once each one was individualistic in style and art, and also his own personality, but today they are mass produced and wear them like hats for the reason of being more convenient. The Burmese language is one of the hardest languages for foreigners, including the using of pronouns which seem to be rather complicated.

Trees, vegetables and fruits in Burma are similar to those in hot climate countries, such as, tamarind trees, jackfruits, bananas, coconut trees, toddy palms, bamboos, roselles and mushrooms. The Burmese people have rice as their meals. They have rice with curries, soups, and different kinds of salted spicy hot sauce made from fish or prawn for dipping various kinds of fresh and boiled vegetable in. Glutinous rice can be cooked in different ways and served as snacks and sweets. There are various kinds of beans and nuts to eat, sesamum seeds and sesamum oil are always available at their meals.

In the olden days, in Burma, women were housewives and never went to work outside. They did not get high level of education. Later many of them had gone through college level. During the second World War, women had the chance to show their capabilities. They were respected by men. These days the women in Burma enter all kinds of professionals equally to men, and deserved full freedom.

Burmese performing arts are unique. They are composed of elements of the opera, ballet and musical weaving together. The contents of the shows mostly come from those in the Jataka Tales and Buddhism. The performance will usually not only entertain but also to instruct some

lessons to the audience. In the rural areas, the people have to come for a long way and it is difficult for them to get back home in the middle of the night , so most of the performance run through the whole night. Someone tried to shorten the duration of the shows but it was not successful.

The festivals in Burma are held almost all year round, except during the lenten or monsoon season which is inconvenient for the problems of raining and the people have to work in their fields. The important festivals are the Burmese New Year in April, or Thingyan, the Water Festival, Shin Pyu or Novitiating Ceremony, the Lenten Season, Thadingyut Festival, the Ka-htein Offering and the Harvest Festival – the Htamanai. The people go to the festivals for having a chance to do meritorious deeds and fully enjoy themselves.

Burmese people are interested in making meritorious deeds , offering alms to the monks , giving donations for the maintenance of the stupas and pagodas. They accept the Law of Kamma and the Samsara , the round of born and reborn. They always pay respect to their parents , the elders , and teachers. Nibbana is their highest goal.

The Burmese people are very proud of their great heritage, Bagan, the ancient city. They are trying very hard to restore their cultural heritage.

